

Lovregler. Hensigten med dette Ændringsforslag blev klargjort af det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) og det ærede Medlem fra Guldager under første Behandling af Lovforslaget, og Hensigten har jeg ogsaa udtalt mig til Gunst for, men med Hensyn til Formuleringen af Bestemmelsen er jeg i Tvivl om, hvorvidt de ærede Medlemmer derved vil opnaa, hvad de tilsigter, og jeg er blevet noget bestyrket deri efter det Samraad, jeg havde med Udvalget om Sagen. Jeg meddelte der, at Indenrigsministeriet vilde finde det rigtig, da det handlede om et Kontraktforhold, at spørge Justitsministeriet om dets Opfattelse. Justitsministeriet, der ganske sikkert har konfereret blandt andet med Byfogeden i København, for hvem de fleste af saadanne Tilfælde forefalder, har derefter skrevet blandt andet følgende: „Bestemmelserne i andet og tredje Stykke“ — det er de egentlige Hovedbestemmelser om, at Udeblivelse med Lejeafgiften og mindre Misligholdelser ikke skal medføre Ophævelse af Kontraktforholdet — „svarer i det væsentlige til den for Tiden anvendte Praksis. Under Hensyn hertil skal man udtale, at det kan være betænkeligt, at de foreslaaede Bestemmelser lovfæstes i en midlertidig Lov, idet der mulig ved dennes Bortfald kan opstaa Tvivl om deres fortsatte Gyldighed, efter at Lovgivningsmagten en Gang har anset det fornødent at lovfæste de paagældende Regler.“ Det vil sikkert erkendes at være særdeles uheldigt, hvis man, saaledes som Justitsministeriet her mener, ved at fastslaa disse Bestemmelser og ved at lovfæste dem skulde rejse Tvivl om Gyldigheden af den Praksis, som hidtil har udviklet sig, og som er gaaet i Retning af den Favør af Lejerne, som de ærede Medlemmer med deres Ændringsforslag tilsigter. Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder er der af Justitsministeriet gjort en Række Indvendinger, som jeg imidlertid ikke skal føre frem her, fordi jeg jo tør haabe, at Ændringsforslaget ikke vedtages nu, og i og for sig skulde henstilles til Mindretallet at tage dette Ændringsforslag tilbage paa nærværende Tidspunkt, for at en videre Forhandling om Spørgsmaalet, hvis en saadan maatte ønskes, kunde føres. Men hvis Ændringsforslaget opretholdes, maa jeg altsaa indtrængende tilraade, at det ikke vedtages, da det efter de Udtalelser, som foreligger for mig baade fra Indenrigsministeriet, Justitsministeriet og gennem dette fra Byfogeden, maa anses for uovervejede og ikke førende til det, man tilsigter med Bestemmelsen.

Til den ærede Ordfører for det kon-

servative Folkeparti (Asger Karstensen) har jeg kun en enkelt Bemærkning; den gælder den samlede Lovgivnings Karakter. Det ærede Medlem sagde, at i dette Lovforslag havde Lejerne faaet en Favørstilling, og den ærede Ordfører for Venstre havde om det samme Forhold brugt den Vending, at han vilde ikke være med til at vedtage Bestemmelser her i Lovforslaget ud fra den Erkendelse, at dette Lovforslag handlede om de mange, idet Lejerne var de mange og Grundejerne de faa. Det, som karakteriserer Stillingen mellem Lejere og Ejere er ikke det, at Lejerne er de mange og Ejerne de faa. Men det, som er karakteristisk for den nuværende Tid, er, at Ejerne er de stærke og Lejerne de svage. Den, som for Øjeblikket har en Grundejendom eller en Ejendom til at udleje, er Indehaver af et faktisk Monopol, og i Kraft af dette er han den stærke. Derfor gælder det i disse Tider om at beskytte dem, som er de svage, selv om de er de mange. Den Beskyttelse, som ydes gennem dette Lovforslag, kan paa ingen Maade siges at skaffe Lejerne en Favørstilling. Selv om Lovforslaget gennemførtes uændret, vilde Lejerne ikke have opnaaet nogen Favør overfor Ejerne. De vilde højst have opnaaet at være kommet paa lige Styrkefod overfor Ejerne. Hvis derimod adskillige af de Ændringsforslag, som er stillede af Mindretallene, vedtages, og ikke mindst, hvis de Ændringsforslag, som er stillede alene af det konservative Folkeparti, vedtages, saa vil Stillingen være yderligere forrykket i Favør af Ejerne i en saadan Grad, at man ikke paa nogen Maade længere kunde sige, at det var lykkedes at tilvejebringe et ligeligt Styrkeforhold mellem de to Parter. Det, som Lovforslaget tilsigter, er at stille dem paa lige Fod og tilvejebringe en afgørende Samfundsmyndighed i Tvistspørgsmaalene for derigennem at hindre, at den stærke kommer til at udnytte den svage.

Niels Petersen: Ved Lovforslagets første Behandling betonedede jeg ret stærkt, at jeg mente, det vilde være heldigt, om man kunde træffe Lovbestemmelser, hvorved man sikrede Lejerne mod, at Reglerne om Misligholdelse af Kontrakt i mange Tilfælde kom til at gaa overordentlig haardt ud over dem. Naar jeg alligevel ikke har ment at kunne være med til Ændringsforslaget under Nr. 30, beror det paa de Oplysninger, der er kommet Udvalget i Hænde, og de Betragtninger, der er fremsatte, hvorefter det maa